

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/123/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010366
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

S. F.

nar. XX.X.XXXX v M., bytom M., prechodne bytom M., F. XX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/88/2016-128 zo dňa 13.9.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. **z r u š u j e** sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný S. F. podľa § 322 ods. 3 Tr. por. **o d s u d z u j e** podľa § 207 ods. ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 2, ods. 3, 36 písm. l), n), 37 písm. m), 54 Tr. zák. k trestu povinných prác vo výmere 100 (jednoto) hodín.

odôvodnenie:

Obžalovaný S. F. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/88/2016-128 zo dňa 13.9.2016 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry A. F., nar. X.XX.XXXX, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 11P/26/2015 zo dňa 13.8.2015, právoplatným 25.8.2015, a ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry A. F. sumou 50 eur, s účinnosťou od 1.5.2015 mesačne, vždy do pätnásteho dňa v mesiaci k rukám matky G. C., plneniu tejto povinnosti sa v období od 1.5.2015 do 13.9.2016 v M. úmyselne vyhýbal, tým, že bol nezamestnaný, do 15.7.2015 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, ani po zaevidovaní si odmieta hľadať prácu, žije záhaľčivým spôsobom života, v dôsledku čoho dlhuje na zameškanom výživnom, okrem uhradenej sumy 90 eur, sumu 760,- eur.

Bol za to odsúdený podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok prvostupňového súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním čo do výroku o treste napadol obžalovaný a to ihneď po jeho vyhlásení. Svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. V písomných dôvodoch uviedol, že prosí o zmiernenie trestu odňatia slobody, alebo o nejaký alternatívny trest. Nemá žiadny príjem, čím mu vznikol aj dlh na výživnom. Jeho zdravotný stav mu sťažuje sa zamestnať, k čomu doložil lekárske správy. V prípade stabilného príjmu si bude svoju vyživovaciu povinnosť platiť, ako aj dlžné výživné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť z dôvodov v ňom uvedených.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odňatia slobody, senát odvolacieho súdu v prvom rade uvádza nasledovné. Podľa ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák. síce súd nemusí na túto priťažujúcu okolnosť podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia prihliadnuť. V tomto prípade však takýto postup neprichádzal do úvahy. Posledné odsúdenie obžalovaného neumožňovalo použitie tohto dobrodenia zákona pri rozhodovaní o priťažujúcich okolnostiach, keďže sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienenejšieho odsúdenia za iný trestný čin.

Na druhej strane, senát odvolacieho súdu konštatuje, že okrem poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie), mala byť obžalovanému súdom prvého stupňa priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Zistený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností má zo zákona priamy vplyv na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby, resp. zníženie hornej hranice trestnej sadzby tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 38 Tr. zák.

V ustanoveniach §§ 36 a 37 Tr. zák. sú poľahčujúce a priťažujúce okolnosti uvedené taxatívne. Je tomu tak preto, aby pri rozhodovaní o zvyšovaní, resp. znižovaní trestných sadzieb podľa § 38 Tr. zák. bola z hľadiska pomeru týchto okolností jednotná súdna prax. Súčasne to ale znamená povinnosť súdu priznať poľahčujúcu okolnosť alebo prihliadnuť na priťažujúcu okolnosť, ak sú splnené v zákone uvedené podmienky. (Výnimkou je len ustanovenie § 37 písm. m/ Tr. zák. veta za bodkočiarkou).

Súčasne je potrebné uviesť, že aj vo vzťahu k priťažujúcim a poľahčujúcim okolnostiam platí zásada v pochybnostiach v prospech obvineného. To znamená, že v prípade pochybností ohľadne priťažujúcej okolnosti súd na túto neprihliadne. V prípade pochybností ohľadne poľahčujúcej okolnosti, súd túto obžalovanému prizná.

Poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - § 36 písm. n/ Tr. zák. patrí medzi dôležité poľahčujúce okolnosti, umožňujúce dokonca uskutočniť odklon v trestnom konaní. V prípravnom konaní patrí medzi najvýznamnejšie napomáhania orgánom činným v trestnom konaní (ale aj súdu) splnenie podmienok obvineným pre uzavretie dohody o vine a treste. V konaní pred súdom je takýmto najvýznamnejším napomáhaním vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (uznanie viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe). Na základe takéhoto vyhlásenia, súdu spravidla odpadá povinnosť vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie aj vo vzťahu k výroku o vine (rýchlosť, hospodárnosť konania).

Ak teda obžalovaný S. F. v tejto veci urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a súd prvého stupňa vyhlásenie prijal, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa priznať obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť. Túto poľahčujúcu okolnosť pritom nemožno zamieňať s poľahčujúcou okolnosťou

podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznanie a úprimné oľutovanie), splnenie ktorej ešte automaticky neznamená aj napomáhanie príslušným orgánom.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil celý výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa, pretože súd prvého stupňa porušil Trestný zákon v ustanovení § 36 písm. n/ a § 37 písm. m/.

V súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému, keď v dôsledku prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., upravenej podľa § 38 ods. 3 Tr. zák.

Odvolací súd dospel k záveru, že s poukazom na všetky okolnosti prípadu, kedy sa jedná o prečin, zohľadniac zároveň zdravotný stav obžalovaného, ktorý síce svoju invaliditu nepreukázal, avšak pretrvávajúce problémy so zdravotným stavom u neho sú zrejmé, o čom doložil lekárske správy, je alternatívny trest povinných prác v trvaní 100 /sto/ hodín v súlade so všetkými zásadami na ukladanie trestov. Zároveň je takýto trest spôsobilý zabezpečiť prevýchovu a nápravu obžalovaného a zodpovedá teda aj všetkým zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.